

Arrest

nr. 87 421 van 12 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 30 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat V. GUL en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Mamfé op 15 januari 1978. U woonde te Mamfé tot november 2001. Sinds het jaar 2000 had u een zaak in Mamfé, waarin ook uw neef Isaac Ndip werkte. In september 2001 was laatstgenoemde twee dagen ziek en stierf. U werd door de gemeenschap te Mamfé beschuldigd van hekserij en uw neef te hebben geofferd om uw zaak vooruit te helpen. U ontkende, maar ze dreigden u te vermoorden indien u niet bekende. Men bleef u bedreigen en u vertrok naar Yaoundé in november 2001. U ging aldaar naar de politie en opende een rechtszaak. Te Yaoundé vernam u dat uw nicht te Mamfé gestorven was en de gemeenschap uw vader beschuldigde haar te hebben vermoord. Uw vader werd daarop door de gemeenschap gestenigd, met de dood tot gevolg. Dezelfde gemeenschap zocht u in Yaoundé. U wachtte de rechtszaak betreffende uw overleden neef niet af en vluchtte naar Zuid-Afrika in februari 2002. Daar leerde u uw

verloofde kennen, van wie u een kind kreeg in 2003. De familie van uw verloofde bedreigde u en eiste dat u uw verloofde zou verlaten. U weigerde en begon in 2004 een zaak te Kaapstad. U bleef bedreigingen ontvangen vanwege de familie van uw verloofde en werd door hen geslagen. U legde klacht neer bij de politie, er kwam een rechtszaak en de nonkel van uw verloofde werd gedurende 4 maanden opgesloten. In 2006 werd uw zaak te Kaapstad afgebrand in de context van xenofob geweld. Later ging u naar Johannesburg om uw problemen te ontvluchten, maar ook daar werd u aangevallen in het kader van xenofob geweld. U keerde terug naar Kaapstad en opende daar een nieuwe zaak. Deze werd in brand gestoken in 2008, in het kader van xenofob geweld. U verdacht de familie van uw verloofde ervan hier iets mee te maken te hebben, maar u kon dit niet bewijzen. In het begin van het jaar 2011 werd uw verloofde opnieuw zwanger en kreeg u opnieuw dreigtelefoontjes van haar familie. U werd door hen geslagen en diende daarop klacht in bij de politie. Vanaf september 2011 verschuilde u zich bij een vriend en in een kerk. In december 2011 vroeg u een Zuid-Afrikaans reisdocument aan en een visum voor België. Nadat het visum u werd afgeleverd, vertrok u op 25 februari 2012 per vliegtuig naar België, waar u asiel aanvraagde op 27 februari 2012.

B. Motivering

De aandacht dient erop gevestigd te worden dat u er niet in geslaagd bent een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

U verklaarde aan de Belgische asielinstanties dat u de Kameroense nationaliteit hebt (zie verklaring DVZ p.1 en gehoorverslag CGVS, p. 3). U vertelde dat u in februari 2002 in Zuid-Afrika ging wonen, alwaar u uw verloofde ontmoette en twee kinderen kreeg, en, naar u beweerde, problemen kreeg met de familie van uw verloofde en meermaals blootgesteld werd aan xenofob geweld (zie gehoorverslag CGVS, p. 10).

Uit artikels 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, alsook uit artikel 1, A, 2 van de Vluchtelingenconventie van Genève, komt naar voor dat in het kader van de aanvraag van het vluchtelingenstatuut, alsook van het statuut van subsidiaire bescherming, uw vrees ten opzichte van uw land van herkomst - het land van uw nationaliteit, in casu Kameroen, zoals ook blijkt uit het Zuid-Afrikaans reisdocument dat u voorlegt - dient geëvalueerd te worden.

Verder kunnen enkele fundamentele opmerkingen worden gemaakt bij de door u opgeworpen vervolgingsfeiten in Kameroen, die van die aard zijn de geloofwaardigheid van uw verklaringen te ondermijnen.

U verklaarde dat uw neef stierf in 2001 na twee dagen ziek te zijn geweest, en dat de gemeenschap u ervan beschuldigde voor zijn dood verantwoordelijk te zijn geweest (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Gevraagd hoe uw neef stierf, verklaarde u enkel dat hij ziek was en op een morgen niet meer wakker werd. Gevraagd wanneer dit precies gebeurde, weet u enkel te zeggen dat het ongeveer vroeg in september 2001 was (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). **Het dient reeds opgemerkt dat uw onwetendheid betreffende de dag waarop uw neef stierf - een dood waarvoor u beschuldigd werd verantwoordelijk te zijn, en in de nasleep van dewelke u bedreigingen ontving die u er uiteindelijk toe brachten Kameroen te ontvluchten - op zijn minst opmerkelijk genoemd kan worden. Het is immers redelijk te verwachten dat u zich de datum, waarop uw problemen in Kameroen begonnen en die u er uiteindelijk toe brachten Kameroen te verlaten, zou kunnen herinneren.** U verklaarde ervan beschuldigd te zijn geworden uw neef te hebben geofferd om uw zaak vooruit te helpen. Gevraagd waarom men dat zou denken, antwoordde u vaagweg dat als je vooruitgang maakt, men denkt dat er iets achter zit. Gevraagd wie 'de gemeenschap', die u ervan beschuldigde verantwoordelijk te zijn voor de dood van uw neef, is, antwoordde u vaagweg dat dit uw familie betrof, alsook mensen die in uw straat woonden (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Gevraagd welke familieleden dit betrof, verklaarde u dat het uw neven, uw tante en uw nonkel betrof (zie gehoorverslag CGVS, p. 11-12). U verklaarde op een later moment dan weer, gevraagd naar namen van mensen uit deze gemeenschap die u zochten, dat het naast uw nonkel en twee anderen, ook de leider van de gemeenschap betrof (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Wanneer u op een later moment, nadat u opnieuw 'de gemeenschap' vermeldde, gevraagd werd of u de door u genoemde vier mensen bedoelt, antwoordde u bevestigend en voegde u er dan weer aan toe dat er nog veel meer zijn. Gevraagd wie u daarmee bedoelt, antwoordde u vaagweg dat de gemeenschap niet één persoon betreft (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd wat deze precies deden, verklaarde u - opnieuw bijzonder vaag - dat ze u beschuldigden en dat, indien u niet zou bekennen, ze u zouden vermoorden (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd waar de hekserij - waarvan u beschuldigd werd, over ging, antwoordde u, opnieuw vaagweg, dat uw familie hekserij heeft en u ervan had gehoord dat dat vroeger gebeurde in de familie (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd hoe de gemeenschap hun beschuldigingen aan uw adres kenbaar maakten, verklaarde u dat ze verrast waren en naar de traditionele dokter gingen die u van de dood van uw neef beschuldigde (zie gehoorverslag CGVS, p.

14). U verklaarde deze traditionele dokter persoonlijk te kennen, maar gevraagd waarom hij u beschuldigde, verklaarde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). U bevestigde dat de gemeenschap dacht dat u een offer had gemaakt, en voegde eraan toe dat dit een ritueel voor uw zaak betrof. Gevraagd of mensenoffers veel voorkomen in Kameroen, antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat het heel veel gebeurt en dat het zeer gebruikelijk is. Gevraagd wat u bedoelt met 'zeer gebruikelijk', stelde u dan weer uw antwoord bij, verklaarde u dat het bestaat en voegde u er vaagweg aan toe dat ze 'soms de verkeerde mensen nemen' (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd of u vóór deze gebeurtenissen, ooit in contact kwam met hekserij, verklaarde u vaag dat het van vroeger is, mensen erin geloven maar uzelf niet (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). **De door u afgelegde verklaringen zijn van een dusdanig vaag karakter dat ze afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de door u opgeworpen vervolgingsfeiten. De door u opgeworpen vervolgingsfeiten - waarvoor u geen enkele vorm van bewijs weet neer te leggen - weet u niet voldoende te concretiseren; u verklaarde immers niet veel meer dan dat 'ze' u beschuldigden uw neef te hebben vermoord middels hekserij, maar wat u precies gezegd werd, en wat deze hekserij inhoudt, wist u niet te vertellen.** U verklaarde eveneens dat toen uw nicht stierf, wanneer u zich in Yaoundé bevond, uw vader door de gemeenschap beschuldigd werd verantwoordelijk te zijn voor haar dood middels hekserij. De gemeenschap heeft daarop uw vader gestenigd, en uw vader stierf (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). U verklaarde dat er van het overlijden van uw nicht geen medisch verslag werd opgesteld. Gevraagd waarom dit niet gebeurde, verklaarde u dat de gemeenschap het niet toeliet en dat ze zeiden dat het uw vader was (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). U verklaarde eveneens dat, betreffende het overlijden van uw neef in Kameroen, er wel een medisch verslag werd opgesteld, maar dat u er niet aan kon komen omdat u zijn vader niet bent. U herhaalt daarbij dat betreffende het overlijden van uw nicht er geen medisch verslag werd opgesteld, omdat uw vader van haar dood beschuldigd werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). **U geeft verder geen redenen aan waarom er bij het overlijden van uw neef - waarvan u als schuldige gezien werd door de gemeenschap - wél een medisch verslag werd opgesteld, terwijl diezelfde gemeenschap dit niet toeliet bij het overlijden van uw nicht, omdat uw vader reeds als schuldige werd gezien.** U verklaarde gezocht te zijn geworden in Yaoundé (zie gehoorverslag CGVS, p. 13) door de gemeenschap die u ervan beschuldigde uw neef te hebben vermoord, dat ze u terug wouden brengen naar Mamfé om over u te oordelen en dat, indien u schuldig zou zijn, u vermoord zou worden. U verklaarde dat ze u evenwel niet hebben gevonden. Gevraagd hoe u dan wist dat u door deze mensen gezocht werd in Yaoundé, verklaarde u dit vernomen te hebben van een vriend van u die u dat gezegd had. Gevraagd hoe deze dat dan wist, verklaarde u vaagweg dat hij in Mamfé woonde. Gevraagd hoe deze vriend het concreet wist, verklaarde u - wederom bijzonder vaag - dat hij dichtbij woonde en alles wist in uw leven (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). U verklaarde, sinds uw vertrek uit Kameroen, geen contact meer te hebben gehad met mensen uit Kameroen (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). **Het dient opgemerkt dat uw verklaring van een vriend van u gehoord te hebben dat men u zocht in Yaoundé - zonder daarbij duidelijk te maken hoe deze vriend precies op de hoogte was van dit feit - niet weet te overtuigen als een gegronde vrees voor vervolging. Dat u via een vriend van u, die niet verwickeld was in de door u opgeworpen vervolgingsfeiten, gehoord zou hebben dat 'de gemeenschap uit Mamfé' u zocht, kan bezwaarlijk het voorwerp uitmaken van een welgegronde vrees voor vervolging.**

Uit bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat uw verklaringen van een dermate vaag karakter zijn dat ze de geloofwaardigheid van de door u opgeworpen vervolgingsfeiten ondermijnen. Er kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u geopperde vervolging door de gemeenschap uit Mamfé.

Verder dient te worden herinnerd aan het subsidiaire karakter van het principe van internationale bescherming.

U verklaarde dat, na beschuldigd te zijn geworden, door de gemeenschap te Mamfé, verantwoordelijk te zijn voor de dood van uw neef, u naar de politie bent gegaan, u hen vertelde dat u beschuldigd werd schuld te treffen aan de dood van uw neef, en u in Yaoundé een rechtszaak opende (zie gehoorverslag CGVS, p. 10 en p. 12). U verklaarde dat de politie u zei dat ze u zouden convoceren, opdat u zou verschijnen op de rechtbank, maar dat u deze rechtszaak niet afwachtte en u reeds vertrok naar Zuid-Afrika (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd of de betreffende rechtszaak zou handelen over de beschuldigingen aan uw adres - met name de beschuldiging dat u uw neef ombracht middels hekserij - dan wel zou handelen over hoe uw neef stierf, antwoordde u dat het zou gaan over hoe uw neef stierf en de gemeenschap die u bedreigde (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). **Het moge dus duidelijk zijn dat u niet werd gezocht door de Kameroense autoriteiten op beschuldiging van hekserij.** U verklaarde eveneens dat, na het overlijden van uw vader, uw broer hierop naar de politie ging, er een rechtszaak geopend werd, maar dat u sindsdien geen contact meer heeft gehad (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). U verklaarde dat u geen bescherming werd geboden door de Kameroense

autoriteiten toen u in Yaoundé een rechtszaak opende (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Naast de vaststelling dat deze verklaring het karakter van een blote bewering niet overstijgt, dient opgemerkt dat, toen u zich in Yaoundé bevond, u verklaard hebt enkel via een vriend van u te Mamfé te hebben vernomen dat ze u zochten in Yaoundé (zoals hierboven reeds aangehaald). **Op basis van deze informatie kan niet anders dan vastgesteld worden dat de assumptie uwentwege, namelijk dat u geen beschermig werd geboden door de Kameroense autoriteiten, ongegrond is. Verder kan enkel worden vastgesteld dat u de door uzelf geopende rechtszaak te Kameroen, niet heeft afgewacht. Indien de door u opgeworpen vervolgingsfeiten te Kameroen een grond van waarheid zouden bevatten - wat in deze betwist wordt - dan diende u alsnog het rechtsproces te Kameroen een kans te geven alvorens Kameroen te ontvluchten. Het principe van internationale bescherming is immers subsidiair ten aanzien van de in uw land van herkomst aanwezige bescherming. Dit impliceert dan ook dat u - binnen de grenzen van het redelijke - al het mogelijke doet opdat u bescherming zou worden geboden door de Kameroense autoriteiten, alvorens een beroep te doen op internationale bescherming. Gezien uw verklaringen hieromtrent, staat het vast dat aan deze vereiste niet voldaan is.**

Ten slotte kan nog worden opgemerkt dat u Kameroen in 2002 verliet en sindsdien geen contact meer had met iemand in Kameroen (zie gehoorverslag CGVS, p. 4-5). Het is niet aannemelijk, en tast dus weer de ernst van uw vrees aan, dat u in al die jaren niet getracht zou hebben informatie te verkrijgen over uw situatie in Kameroen indien u daar werkelijk zou gevreesd hebben voor uw leven. Bovendien kan de actualiteit van de door u beweerde problemen hier ook ernstig betwist worden.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, heeft u niet aannemelijk gemaakt dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

De door u, in het kader van uw asielaanvraag, neergelegde documenten wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. Het door u neergelegde Zuid-Afrikaanse reispaspoort, dat uw Kameroense nationaliteit bevestigt, wordt als dusdanig niet betwist, maar heeft verder geen relevantie in het kader van uw asielrelaas. Hetzelfde dient opgemerkt betreffende de door u neergelegde foto's.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 3 EVRM.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 10 van het EG Verdrag.

In een derde middel wordt de schending aangevoerd van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker blijft bij zijn verklaringen en stelt dat zijn leven in gevaar is in Kameroen.

2.2.1. De drie middelen worden omwille van hun onderlinge verwevenheid samen behandeld.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.3. Voor de beoordeling van de voorwaarde dat de verzoekende partij de bescherming van het land van nationaliteit niet kan of, uit hoofde van deze vrees, niet wil inroepen, moet de “nationaliteit” begrepen worden als de band tussen het individu en een bepaalde Staat (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés*, Genève, 1979, heruitgave, 1992, § 87). Verzoeker betwist niet dat zijn asielaanvraag dient te worden beoordeeld ten aanzien van Kameroen, het land waarvan hij de nationaliteit bezit. De beweerdelijke gebeurtenissen die hem in Zuid-Afrika overkwamen worden derhalve niet betrokken in de oordeelsvorming.

Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 10 van het EG Verdrag blijkt dat hij de aangevoerde schending van voormeld artikel niet uitwerkt; derhalve is dit middelonderdeel onontvankelijk.

De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (verder: EHRM) bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1 A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b van voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Verzoeker voert geen concreet verweer ten aanzien van de omstandige motivering in de bestreden beslissing waaruit blijkt dat zijn verklaringen omtrent de aangevoerde problemen in Kameroen niet geloofwaardig zijn. Deze vaststellingen vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en worden, daar zij niet concreet worden betwist, door de Raad tot de zijne gemaakt.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf september tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS